

HISTORIA UTWORZENIA INSTYTUTU MIĘDZYNARODOWEGO PRAWA OLIMPIJSKIEGO

Zoriana Dubinska

*Aspirant Wydziału Teorii i Historii Państwa i Prawa,
Konstytucyjnego i Międzynarodowego Państwowego
Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych we Lwowie, (Lwow, Ukraina)
e-mail: dubinska@gmail.com
ORCID ID: 0000-0001-8742-2983*

Streszczenie. Artykuł poświęcony jest Instytutowi Międzynarodowego Prawa Olimpijskiego. Analizowane są opinie naukowców na temat definicji terminów „instytut prawa” i „instytut międzynarodowego prawa olimpijskiego”, a także scharakteryzowano termin „igrzyska Olimpijskie”.

Artykuł zawiera krótką historyczną analizę stworzenia międzynarodowego prawa Olimpijskiego, a mianowicie: okresu Starożytnego, okresu Rzymskiego, wieku Średniowiecza, wieku Renesansu i Odrodzenia. Badane są początki powstania pierwszych igrzysk Olimpijskich, scharakteryzowano okres powstania, dobrobytu i przyczyny okresu upadku, a następnie równie zakaz igrzysk Olimpijskich przez długi czas. Przeprowadzono krótką analizę stosunku w różnych okresach historycznych do pojęcia „olimpizmu”, uprawiania sportu, udziału w zawodach sportowych w różnych okresach historycznych. Szczególną uwagę zwraca się na odrodzenie i ustanowienie obecnych igrzysk Olimpijskich. Nacisk kładziony jest na postać barona Pierre'a de Coubertina, francuskiego naukowca i osoby publicznej, któremu należy pomysł ożywienia i przeprowadzenia pierwszych Igrzysk Olimpijskich nowoczesności. Przedstawiono główne powody stworzenia jednego systemu reguł dla różnych dyscyplin sportowych. Przeanalizowane jest utworzenie pierwszych międzynarodowych federacji sportowych. Ustalono, że głównymi instytutami międzynarodowego prawa Olimpijskiego są: Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Krajowe komitety olimpijskie, międzynarodowe organizacje sportowe, krajowe federacje sportowe itp. Oraz ustalono, że głównym instytutem międzynarodowego prawa olimpijskiego jest Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Nacisk kładziony jest na badania instytutu prawa w dziedzinie sportu, a mianowicie relacje prawne powstające na międzynarodowej arenie sportowej.

Słowa kluczowe: Instytut Prawa, Igrzyska Olimpijskie, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Narodowy Komitet Olimpijski, Karta Olimpijska, Ruch Olimpijski, Federacje Międzynarodowe, Federacje Narodowe.

HISTORY OF CREATION OF INTERNATIONAL OLYMPIC LAW

Zoryana Dubinska

*postgraduate student of the Department of Theory and History of State and Law,
Constitutional and International law of Lviv State University of Internal Affairs,
(Lviv, Ukraine)*

e-mail: dubinskaz@gmail.com

ORCID ID: 0000-0001-8742-2983

Abstract. The article is devoted to the Institute of International Olympic Law. Scientists' opinions on the definition of the term "institute of law", "institute of international Olympic law" and "Olympic Games" also.

The article provides a brief historical analysis of the creation of international Olympic law, namely: the Ancient Period, the Roman Period, the Medieval Age, the Renaissance and the Renaissance. The origins of the creation of the first Olympic Games are investigated, the period of origin, prosperity and reasons for the period of decline are characterized, and subsequently the prohibition of the Olympic Games for a long time. A brief analysis of the attitude in the different historical periods to the concept of "Olympism", sports in general, participation in sports competitions in different historical periods.

Particular attention is paid to the revival and establishment of the Olympics of the present. Emphasis is placed on the figure of Baron Pierre de Coubertin, a French scientist and public figure who owns the idea of reviving and hosting the first Olympics of the present.

The main reasons for creating a single system of rules for different sports are outlined. The creation of the first international sports federations is analyzed. It is established that the main institutes of international Olympic law are: the International Olympic Committee, National Olympic Committees, international sports organizations, national sports federations, etc., and it is established that the main institute of international Olympic law is the International Olympic Committee.

The focus is on the research of the Law Institute in the field of sports, namely the legal relationships arising in the international sports arena.

Keywords: Institute of Law, Olympic Games, International Olympic Committee, National Olympic Committee, Olympic Charter, Olympic Movement, International Federations, National Federations.

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ІНСТИТУТУ МІЖНАРОДНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО ПРАВА

Зоряна Дубінська

*аспірантка кафедри теорії та історії держави і права,
конституційного та міжнародного права*

Львівського державного університету внутрішніх прав (Львів, Україна)

e-mail: dubinskaz@gmail.com

ORCID ID: 0000-0001-8742-2983

Анотація. Стаття присвячена інституту міжнародного олімпійського права. Проаналізовано думки вчених щодо визначення терміну «інститут права» та «інституту міжнародного олімпійського права», також характеризувано термін «Олімпійські ігри».

У статті здійснено короткий історичний аналіз створення міжнародного Олімпійського права, а саме: Античний період, Римський період, Середньовічна доба, епоха Ренесансу та Відродження. Досліджено витоки створення перших Олімпійських ігор, характеризувано період зародження, розквіту та причини періоду занепаду, а згодом й заборони Олімпійських ігор на тривалий час. Здійснено короткий аналіз ставлення у різні історичні періоди до поняття «олімпізму», занять спортом в цілому, участі у спортивних змаганнях в різні історичні періоди.

Особливу увагу звернено на відродження та становлення Олімпійських ігор сучасності. Акцентовано увагу на постаті барона П'єра де Кубертена, французькому вченому та громадському діячеві, якому належить ідея відродження та проведення перших Олімпійських ігор сучасності.

Зазначено основні причини створення єдиної системи правил з різних видів спорту. Проаналізовано створення перших міжнародних спортивних федерацій. Встановлено, що основними інститутами міжнародного Олімпійського права є: Міжнародний олімпійський комітет, Національні олімпійські комітети, міжнародні спортивні організації, національні спортивні федерації тощо та встановлено, що найголовніший інститут міжнародного олімпійського права – Міжнародний олімпійський комітет.

Зосереджено увагу на дослідженні інституту права у галузі спорту, а саме правовідносин, що виникають на міжнародній спортивній арені.

Ключові слова: інститут права, Олімпійські ігри, міжнародний олімпійський комітет, національний олімпійський комітет, Олімпійська хартія, Олімпійський рух, міжнародні федерації, національні федерації.

Introduction. International Olympic law has a long and rich history and dates back to ancient Greece.

The main priorities for the creation of international Olympic law have been to unite people for the sake of unity around the world to represent the sporting achievements of countries through top-level sports. The Olympic Games are the main competitions of unity of sports spirit, patriotism, honor, glory, nobility and peace. Undoubtedly, Olympic sport is one of the most amazing phenomena in the history of all mankind.

Before moving on to the study of the genesis of the Institute of International Olympic Law, we propose to briefly consider the term "institute of law".

The Institute (from Latin is an institution, an institution) is a custom, an order established in the form of a law or an institution (*Institute Concept: Basic Approaches to Defining Essence and Content, 2016, p. 40*).

An institution of law is an association of norms of a particular branch or sub-sector that regulates a particular kind or side of homogeneous social relations (the institution of property rights is in civil law, the rules of which are governed by property relations; the institute of exemption from penalties is in criminal law, etc.) (*Theory States and Law, 2004, p. 90*)

M. Kelman calls the Institute of Law part of the branch of law, which consists of a set of legal rules governing qualitatively homogeneous social relations and divides them into sectoral and cross-sectoral, simple and complex, regulatory and protective (*General theory of state and law, 2013, p. . 373*).

Therefore, in our opinion, the institution of law is a certain system of legal norms and regulations that regulate the sphere of homogeneous legal relations in a specific field of their application, that is, it is a specific type of legal relationship.

As for the International Olympic Law Institute, these are defined rules of conduct governing specific, well-defined, pre-agreed legal relations in the international sports community that apply to legal relations in the field of sports.

1. Olympic Games of Antiquity

It will not be superfluous for our scientific study to conduct a historical excursion to the origin, formation and development of both international sports relations in general and Olympic sports in particular.

Ancient Greece is considered to be the cradle of European civilization in general and in sports, too. In the ancient world, special attention was paid to man, including his physical development.

The ancient Greeks greatly valued the beauty of body and soul: the main purpose of education of a person was the harmony of personality, the ability to be beautiful and great-stuffy. In representations and images ancient Greek gods were beautiful, aesthetically perfect, harmonious (*Understanding Sexuality in Ancient Greece, 2019*).

The first historical mention of the Olympics dates back thousands of years. The first Olympic Games date back to 776 BC and have been systematically held for over a thousand years.

The Games were named after the Olympian god Zeus.

The Thunderer, the doer, the king of the gods - this is what the ancient Greeks of their supreme god Zeus called it (*Zeus Olympic, 2015*).

The Olympic Games of that time lasted for 5 days and were held only once every four years in the summer.

At the first Olympiad in Ancient Hellas (Greek name in Greek), the competition program included only one sport - running on one "stage" (the stadium from the Latin language - a stage, a measure of length - 192.27 m). Subsequently, the athletes competed in pentathlon (jumping, discus throwing, javelin, jogging and wrestling), cross-country, boxing, wrestling, pankration (martial arts) and horse racing. The games were so significant that wars and other uprisings stopped during their conduct, these were the days of the so-called "peace".

At that time, ancient Greece consisted of about one and a half thousand individual city-states, the largest of which was Athens. Each of the policies had its own laws and army, and yet wars, misunderstandings, and conflicts between them were commonplace.

Representatives of warring policies held peace talks in Olympia to resolve conflicts (*Institutional Repository of Eastern European National University Lesya Ukrainka, 2019*).

Such processes also had a positive impact on the political arena of the time in the form of successful negotiations between cities, and also facilitated mutual understanding and beneficial cooperation between the states.

Only Greeks from the wealthy sections of the population were allowed to participate in the Olympic Games, slaves and representatives of other countries were strictly not allowed to participate in the competitions. Athletes, in addition to their high physical qualities, had to have an impeccable reputation in society, and one of the conditions for participation in the Games was the obligation to adhere to the basic principle of competition - to be an honest participant in competitions. Otherwise, the athlete would be fined, or even deprived of the title, or punished corporally.

It should be noted that religious ceremonies were a mandatory part of the ancient Olympic Games. According to established custom, the first day of Igor was allocated for sacrifices. Athletes spent this day at the altars and altars of their patron gods, taking the oath of observance of all the rules of competition. On the second day, competitions were held in the boys' group, in the third - men's competitions, in the fourth - horse racing, on the fifth day ended with the sacrifice and was dedicated to the awards ceremony (*Ua - Referat, 2007*).

As we can see, only men were participants in the Olympic Games at the time, which again confirms that some elements of gender inequality in sport date back to ancient times. Women were not even allowed to watch the competition, otherwise the woman was threatened with the death penalty.

It was a real period of the heyday of the Olympic Games, in addition to competitions, the program was accompanied by cultural and entertaining events, in honor of the Olympics - the winners of the Olympic Games, poets composed poems, philosophers read paintings, sculptors sculpted statues, sculpted sculptures and made sure to announce the name of the winner, the name of his father and the name of his policy.

Athenian rulers paid much attention to the Olympic Games, seeing them as one of the means of increasing Athens' influence on other cities (*Olympic Games, 2013*).

A large number of sports facilities were built - gymnasiums (intended exclusively for the training of athletes during the month before the Olympic Games) (*Athletic Facilities of Ancient Greece, 2014*), palesters (private gymnastic schools for the training of young men 12-16 years old, they consisted of separate special complexes where they trained physical training and five sports - pentathlon. In the palestres there were gymnasiums, swimming pools) (*World of Geography and Tourism, 2019*), racetracks, stadiums, racetracks, apodimeria (lounge, locker room).

In the hometown, the winner of the Olympic Games was treated with great respect and respect. Often, they held positions of authority, gave them valuable gifts, and were awarded cash prizes.

He led the organizing committee of the competition, among the well-known

citizens. Under his supervision, 30 days before the Games began training participants. The Committee held judges, announced the winners, followed the rules and maintained the sacred peace. Before the Games began, the participants swore an oath assuring that they would follow the rules and compete honestly and that they did not tarnish themselves in their lives (*Ancient Greek Olympic Games as an Outstanding Cultural Achievement, 2012*).

Gradually, the Olympic Games are attended by representatives of many European countries in the Mediterranean and even Asia. Bans that were previously in effect are removed. Foreigners, as well as people from poor sections of the population, are allowed to compete. The winners of the competition are rewarded with large cash prizes and valuable gifts, and receive material benefits in their cities. As a consequence, the commercial nature of the competitions in which they were held eroded the ideals of Olympism, and the sport became professional (*Reasons for the decline of the Greek Olympic Games, 2013*).

As we see in the process of transformation of the Olympic Games into competitions, a large number of participants, not only from the wealthy but also the poor, are allowed, sports competitions become interstate and move from classic traditional to professional Olympic sports.

2. The importance of the Olympic Games in the Roman period

An important historical factor is that the overall decline of Greek culture also affected the Olympic Games. They gradually lost their old meaning and essence, turning from a sporting event, a significant social event into a purely entertaining event, involving mostly professional athletes. And in 394 AD The Olympic Games were banned - as a "remnant of paganism" - by the Roman emperor Theodosius I, who forcibly planted Christianity (*Ua - Referat, 2007*).

In the IV century AD as a result of the establishment of the Roman Empire in Greece, Christianity was introduced as a state religion. Of course, the consolidation of Christianity was a positive step, as it put an end to old pagan traditions, but at the same time it also affected the elimination of the Olympic Games, which had nothing to do with religion at the time.

In this regard, Olympia, as the center of the Olympic spirit, lost its significance. Sports facilities, temples, other buildings used for the Olympic Games have been destroyed.

During the Roman period, the ideals of ancient Greek sports were further eroded. Despite the fact that some Roman emperors, who sympathized with the Olympic values of the ancient Greeks, tried to promote the development of sports, it did not produce the desired results, since the Romans failed to penetrate the essence of Olympism. Competitions have become more rigid, especially in boxing, wrestling, pankration. Moreover, in many programs, gladiators' fights, fights with wild animals, occurred under the influence of the Romans. It was during this period that the first professional unions of athletes appeared, who used the patronage and material support of emperors. Members of trade unions have participated in various competitions where their main competitors were representatives of other trade unions (*Reasons for the Decline of the Old Olympic Games, 2019*).

From the above we understand that the sport becomes more local, local in nature, competitions are held with a focus on the entertainment component, the number of sports in which professionals compete. It is known that the winners of the

competition were awarded with considerable cash prizes, they were given expensive gifts and other material goods.

The ancient times, among other things, idealized the multifaceted harmonious development of man and his physical body in particular, as evidenced by the numerous depictions of nude magnificent figures of statues of Ancient Greece.

In subsequent historical periods, international sport has been declining for more than a century, namely during the reign of the Roman Empire and the Middle Ages.

4. Impact of the Renaissance on the importance of Olympic sports

With the onset of the Renaissance or Renaissance (from the French word Renaissance - Renaissance) in the XIV - XVII centuries - a cultural and philosophical movement of the late Middle Ages - the beginning of modern times, based on the ideals of humanism and guided by the heritage of antiquity, 2019 the basic vector of society was directed at the person as an intellectually developed personality, with the right to liberty, to independent views, opinions and so on.

The popularization of the culture of Ancient Greece has positively influenced the expression of interest in the Olympic Games. Thus, in the early nineteenth century. sport has received public recognition in Europe that, as a result, gave rise to a desire to organize something similar to the Olympic Games that took place in the Antiquity.

Circles and sections for various sports are organized. In England and the United States clubs are formed in football, athletics, cricket, rowing, baseball, equestrian. Gradually, sports unions, associations, federations began to form, taking over the management of a particular sport and holding competitions. The National Baseball Federation was established in the United States in 1858, and later in England in 1863, the Football Association was founded. Subsequently, similar organizations began to be created in other sports (gymnastics, athletics, swimming, rugby, cycling, etc.). The focus on international cooperation was the impetus for the creation of international governing bodies for sports. The first such organization was the International Federation of Gymnastics (1881). It created the International Union of Carpenter Sports and the International Skating Union (1892). From the middle of the XIX century. international competitions began. Equestrian competitions were systematically held in England, and an international swimming championship took place in Australia in 1858. Shooting and fencing competitions have become popular in several countries (*Renaissance of the Olympic Movement, 2015*).

It is worth noting that more than a century has passed since the first Olympic Games in ancient Greece, but it is impossible not to acknowledge the significant footprint and contribution of the Olympic Games of the Ancient World to the further development of the Olympic Games of the New Age. It is obvious that the problems of specificity of observance of the basic values of the Olympic Games in Ancient Greece, the mechanisms of their application, organization, etc. are still relevant today.

At the end of the XIX century. the rapid growth of economic priorities and cultural international connections has also been reflected in sports. The first international sports associations were established, competitions were held with the participation of athletes from different countries. With the advent of sports on the international arena there was a need for major complex competitions, the creation of a center for international sports movement (*Olympic Charter, 2010*).

It was gradually concluded that only those world competitions, the rules and conditions of which are agreed in advance in international forums, can have sporting

value. And in 1891 the first official figure skating championship of Europe was held in Hamburg. The European Speed Skating Championships were held in Vienna in 1892, and a year later, in Amsterdam in 1893, the World Championships in this sport and others. Gradually, such competitions have become the norm in the world of sports life (*International Olympic Committee and basics of its activity, 2015*). For the consolidation of sports life and the coordination of competitions, there is a need for a single organization that would stand above the international federations and those competitions that would cover all sports, repeated periodically and during which the results achieved were recorded (*General History of Physical Culture and Sports, 1982, p. . 399*).

5. Revival of the Olympics of the present

Archaeological excavations of ancient Olympia have made an important contribution to the revival of the Olympic Games. This event was immediately taken up by journalists, newspapers and magazines, and dedicated to the history of the Olympic Games of ancient Greece. This is what has most drawn the public's attention to the issue of the revival of the Olympic Games.

So, after one and a half thousand years of oblivion, the Olympic Games begin their revival.

On June 23, 1894, the Olympic Games Revival Commission met in the French city of Sorbonne.

The modern institute of international Olympic law cannot be investigated, first of all, without the figure who owns the idea of reviving sports competitions such as those conducted by ancient Greeks - the French scientist and public figure Baron Pierre de Coubertin.

Pierre de Coubertin was born on January 1, 1863 in Paris, France to a family of aristocrats. My father was engaged in painting, my mother was fond of music. From childhood he successfully fenced, went horseback riding, was fond of rowing. Having received excellent education in France's finest educational establishments, and with a predetermined military career, Coubertin fully gives himself to physical culture and sports (*Olympic Sports, 1994, p. 493*).

From childhood, Pierre spent a lot of time reading books, from which he learned about the glorious era of ancient Greece with its picturesque Olympia.

Pierre de Coubertin was a specialist in pedagogy, sociology, history, literature. His many years of purposeful activity not only allowed to revive the Olympic Games, but also to give them world significance and to recreate the spirit of Olympism that reigned in the territory of Olympia from 776 BC. The phenomenon of this person was a variety of interests, inclinations and abilities. Natural inclinations have created an opportunity for versatile activities and even a radical change in it - the refusal of a military career and dedication of his life to the revival and promotion of the spirit of antiquity, in particular the competitive spirit of the Olympic Games of Ancient Greece (*Encyclopedia of Contemporary Olympic Sports, 1998, p. 600*).

Where Coubertin founded the monthly magazine *La Revue Athletique* in 1889 and the Union of French Sports Societies, at the first meeting of which he proposed the idea of conducting international athletics competitions. On June 23, 1894, an international sports conference was held in Sorbonne, Paris, with the participation of 79 delegates from 9 countries, who unanimously supported the idea of establishing an International Olympic Committee (hereinafter referred to as the IOC) headed by Greek

businessman Demetrios Vikelas. At the conference it was also decided to hold the Olympic Games for four years, to abandon the ancient sports, organizing them under a new program of competitions (*First International Olympic Games of today, 2012*).

The conference approved the Olympic Charter, which defines the program and procedure for the competition, created by the IOC, composed of representatives of Argentina, Belgium, Great Britain, Hungary, Greece, Italy, New Zealand, Russian Empire, USA, France, Czech Republic and Sweden. One of the members of the first IOC was the royal general, Ukrainian by birth, Alexei Butovsky, a well-known figure in the field of physical education at that time, who initiated the creation of the first athletic clubs.

The first charter of this sports organization was subsequently adopted in 1908.

Where Coubertin was able to rally around the idea of playing international sports games of royalty, business representatives, politicians and just influential people and more.

April 6, 1896 at the Marble Stadium in Athens in the presence of 80 thousand spectators were opened I Olympic Games of the present day. The first participating countries were: Australia, Austria, Bulgaria, United Kingdom, Hungary, Germany, Greece, Denmark, Italy, USA, France, Chile, Switzerland and Sweden.

The activities of the Olympic Movement span five continents and bring together athletes around the world at the biggest sporting event, the Olympic Games.

Athletes from the Russian Empire, which at that time was a large part of modern Ukraine, because of its indifference to the ideals of Olympism, did not participate in the first three Olympic Games. Already to participate in the IV Olympic Games in London, the Russian Empire sent its athletes and three of them returned home to Olympic champions.

243 athletes from 14 countries took part in the I Olympic Games of the present day, competing in 43 categories, namely: track and field, wrestling, swimming, gymnastics, cycling, weightlifting, shooting, fencing, tennis and marathon running.

The first Olympic champion was American James Connolly, he won the gold medal in the triple jump, with the result - 13 m. 71 cm.

Only the men participated in the first Olympic Games, women due to gender inequality are only allowed to participate in the Olympic Games in 1900.

In 1894, the main institute of international Olympic law was established - the International Olympic Committee (IOC), the highest governing body of the Olympic Movement, a full-time international non-governmental organization with all the rights to the Olympic Games, located in Lausanne, Switzerland.

Today, the main tenets of the highest governing body of the Olympic Games, the International Olympic Committee are: cooperation in the quest to put sport at the service of humanity, the fight against all forms of discrimination in the Olympic movement, support in the promotion of sports ethics and efforts to promote sports - what kind of violence, the fight against doping, the taking of measures to prevent the health hazard of athletes, the fight against any political and commercial abuse of sport. He strives for the Olympic Games to be held in an environmentally responsible manner, supports other Olympic education organizations, etc. (*Norms of International Law as a Source of Legal Regulation in the Field of Physical Culture and Sports, 2015, No. 3*).

More than a century has passed since the creation of the first modern international sports federations. The creation of the first International Sports Federations

led to a sufficiently high public interest in sports, and many international competitions were held. Sports such as cycling, track and field, gymnastics, boxing, tennis and more have become particularly popular.

It should be noted that a sufficient number of international competitions were conducted with significant violations of the rules and conditions of their conduct. The sports environment required the development of a unified system of rules for sports, the approval of venues, the preparation of the judges of the competition and more.

Thus, in 1881, the first International Gymnastics Federation was established, and in 1892 the International Skating Union was established.

The holding of the I Olympic Games in 1896 further catalyzed the formation of international federations. In 1900, the International Cycling Union was formed, in 1904 the International Federation of Football Associations and the International Motor Sports Federation, in 1907 the International Rifle Union and the International Sailing Union, in 1908 the International Ice Hockey Federation and the International Amateur Federation, 1912 International Amateur Athletics Federation, International Fencing Federation and International Amateur Wrestling Federation, in 1913 International Fencing Federation, 1920 International Federation erection of weightlifting, 1921 International Equestrian Federation, in 1924 International Canoeing Federation, International Field Hockey Federation, International Ski Federation, in 1926 International Table Tennis Federation, in 1931 International Rifle Federation, 1932 International Amateur Basketball Federation, in 1934 the International Badminton Federation and others. Today, with the advent of new sports, the process of establishing International Sports Federations continues.

In general, international sports organizations are among the most important institutions of international law, base their activities on generally recognized norms of international law, meet the interests of peacekeeping and the development of international cooperation (*International Sports Organizations and Professional Sports, 2016, p. 1*).

Conclusions. Thus, the formation of the Institute of International Olympic Law has gone through difficult, but at the same time, extremely interesting historical periods. At different times, sports, including Olympic, were treated differently.

Studying the Olympic sport from its inception to the present, one can conclude that the cradle of the Olympic sport was the ancient day. It was ancient Greece that laid the basic principles of sports relations.

The Middle Ages, which focused on the knowledge of the Divine essence, in every way impeded the development of sports, and the Olympic in particular, because in this period to take care of one's body was considered a great sin.

During the Renaissance, the long-forgotten ideals of antiquity are beginning to revive. The main message of this era was focused on the person, on its development, both intellectual and physical. The first sports organizations, clubs, sections, clubs are created. Like-minded people, united by one goal, begin to form sports unions, federations, associations in certain sports, the first sports competitions are held.

Thus, international sports organizations are independent organizations that are not subject to any other international association except the International Olympic Committee, and belong to the most important institutions of international law.

In order to unite, organize, coordinate and control the activities of numerous national federations, as well as to organize and hold the Olympic Games in 1894, the

International Olympic Committee, the highest institute of International Olympic Law, was established.

As a result, the International Olympic Committee has more than a century of history. Today it includes more than 200 countries of the world, including Ukraine.

References:

1. Stryzhak OO Concepts of the Institute: basic approaches to defining the essence and content / Economy and State № 8/2016 OO Stryzhak. Kharkiv: 2016. 38-43 p.
2. Shepovalova LM Theory of State and Law / LM Shapovalova. Kiev: A precedent. 2004. 90 p.
3. Kelman MS General theory of state and law / MS Kelman. Lviv: The New World. 2013. 373 p.
4. Understanding Sexuality in Ancient Greece. URL: https://pidruchniki.com/1597012236129/psihologiya/sposterezheniya_nakopichennya_znan_problem_sexuality
5. Olympic Zeus. URL: https://electronics.uk/wonders_of_the_world/zevs_olimpijskij.html
6. Institutional Repository of Eastern European National University. Lesya Ukrainka. URL: <http://esnuir.eenu.edu.ua/handle/123456789/11223>
7. Ua - Referat.com. URL: http://ua-referat.com/Olympics_2
8. Olympic Games. URL: http://olympyyskyehistory.blogspot.com/2013/11/blog-post_5331.html
9. Sports buildings of Ancient Greece. URL: <http://uastudent.com/sportyvni-sporudy-starodavnoyi-hreciyi>
10. World of geography and tourism. URL: <http://ukr-tur.narod.ru/dovidnyk/slovnypk/p1/palestra.htm>
11. Ancient Greek Olympics as a landmark cultural achievement. URL: <http://osvita.ua/vnz/reports/culture/11261/>
12. Reasons for the decline of the ancient Olympic Games. URL: https://studopedia.su/4_50603_prichini-zanepadu-davnogretskih-olimpiyskih-igor.html
13. Reasons for the decline of the Greek Olympics. URL: https://studopedia.com.ua/1_56836_prichini-zanepadu-davnogretskih-olimpiyskih-igor.html
14. Development of physical culture in the Middle Ages. URL: https://allref.com.ua/en/skachaty/Development_fizichnoyi_kul-turi_v_search_wiki?Page=1
15. Development of physical culture among peasants and artisans-townspeople of European countries. URL: <https://studfiles.net/preview/5282894/page:24/>
16. Wikipedia. URL: <https://en.wikipedia.org/wiki>
17. Briskin Yu.A. The Renaissance of the Olympic Movement: Lecture on the discipline of Olympic and professional sports / Yu. A. Briskin. Lviv. 2015
18. International Olympic Committee (IOC). Olympic Charter. URL: <http://bukvar.su/fizkultura-i-sport/58149-Mezhdunarodnyiy-Olimpiyskiy-Komitet-MOK-Olimpiyskaya-Hartiya.html>
19. International Olympic Committee and the basics of its activities. URL: http://studopedia.su/15_178485_mizhnarodniy-olimpiyskiy-komitet-ta-osnovi-yogo-diyalnosti.html
20. Kun L. The general history of physical culture and sports / L. Kun. Moscow. Rainbow. 1982. - 399 p.
21. Platonov VN, Olympic sport / VN. Platonov, SI Guskov. Kiev: Olympic Literature. 1994. - 493 p.
22. Encyclopedia of Contemporary Olympic Sports / Ed. VN Platonov. Kiev: Olympic Literature 1998. 600 p.
23. The first international Olympic Games of our time. URL: <https://www.jnsm.com.ua/h/0406M/>
24. Balaban S.M. Norms of international law as a source of regulation of legal relations in the field of physical culture and sports / SM. Balaban / Scientific Bulletin of the Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs. 2015. № 3.
25. International sports organizations and professional sports. URL: <http://ifreestore.net/5194/73/>

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ІНСТИТУТУ МІЖНАРОДНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО ПРАВА

Вступ. Міжнародне олімпійське право має довгу і багату історію створення та своїми витокami сягає часів Стародавньої Греції.

Основними пріоритетами для створення міжнародного олімпійського права було об'єднання людей задля єдності усього світу для репринтування спортивних досягнень країн через проведення спортивних змагань найвищого рівня. Олімпійські ігри – це головні змагання єдності спортивного духу, патріотизму, честі, слави, благородства та миру. Без сумніву, олімпійський спорт являє собою одне з найдивовижніших явищ в історії усього людства.

Перш ніж перейти до вивчення генези інституту міжнародного олімпійського права пропонуємо коротко розглянути сам термін «інститут права».

Інститут (від латинської мови – устрій, установа) – це звичай, порядок, закріплений у вигляді закону або установи (*Поняття інституту: основні підходи до визначення суті та змісту, 2016, с. 40*).

Інститут права – це об'єднання норм певної галузі чи підгалузі, що регулює конкретний вид чи сторону однорідних суспільних відносин (інститут права власності – у цивільному праві, – норми якого регулюють відносини власності; інститут звільнення від покарань – у кримінальному праві тощо) (*Теорія держави і права, 2004, с. 90*).

М. Кельман, інститутом права називає, частину галузі права, яка складається із сукупності правових норм, що регулюють якісно однорідні суспільні відносини і поділяє їх на галузеві та міжгалузеві, прості та складні, регулятивні та охоронні (*Загальна теорія держави та права, 2013, с. 373*).

Отже, інститутом права, на нашу думку, є певна система правових норм та приписів, які регулюють сферу однорідних правовідносин у конкретній галузі їх застосування, тобто – це конкретно визначений вид правовідносин.

Що стосується інституту міжнародного олімпійського права – це визначені правила поведінки, які регулюють конкретні, чітко визначені, попередньо узгоджені між державами та іншими суб'єктами міжнародного права правовідносини у міжнародному спортивному співтоваристві, що поширюються на правовідносини у галузі спорту.

1. Олімпійські ігри Античності

Не буде зайвим для нашого наукового дослідження провести історичний екскурс зародження, становлення та розвитку як міжнародних спортивних правовідносин в цілому так і Олімпійського спорту зокрема.

Стародавня Греція вважається колыскою європейської цивілізації загалом і у спорті теж. В античному світі особлива увага приділялася людині, в тому числі її фізичному розвитку.

Древні греки надзвичайно цінували красу тіла і душі: головною метою виховання людини була гармонія особистості, вміння бути красивим та великодушним. В уявленнях і зображеннях давньогрецькі боги були прекрасними, естетично досконалими, гармонійними (*Розуміння сексуальності у Давній Греції, 2019*).

Перша історична згадка про Олімпійські ігри датована декількома тисячоліттями тому. Проведення перших же Олімпійських ігор припадає на 776 рік

до нашої ери та систематично проводилися понад тисячу років.

Свою назву Ігри отримали на честь бога Зевса Олімпійського.

Громовержець, вершитель доль, цар богів – саме так називали стародавні греки свого верховного бога Зевса (*Зевс Олімпійський, 2015*).

Олімпійські ігри того часу тривали 5 днів та проводилися лише влітку один раз в 4 роки.

На першій Олімпіаді в Древній Елладі (самоназва Греції грецькою мовою) в програму змагань входив лише один вид спорту – біг на один «стадій» (стадіон від латинської мови – етап, міра довжини – 192,27 м.). Згодом атлети змагалися у п'ятиборстві (стрибки, метання диска, списа, змагання з бігу та боротьба), бігових дисциплінах, боксу, боротьби, панкратіоні (вид єдиноборства) і кінних змаганнях. Ігри були настільки значущими, що під час їх проведення припинялися війни та інші повстання, це були дні так званого «миру».

На той час Стародавня Греція складалася з близько півтори тисячі окремих міст-держав, найбільшим з яких було Афіни. Кожен з полісів мав свої закони та армію і попри це війни, непорозуміння та конфлікти між ними були повсякденним явищем.

Представники ворогуючих полісів проводили в Олімпії мирні переговори з метою владнати конфлікти (*Інституційний репозитарій Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки, 2019*).

Такі процеси позитивно впливали і на політичну арену того часу у вигляді вдалих переговорів між містами, також сприяли порозумінню та вигідній співпраці між державами.

До участі в Олімпійських іграх допускалися лише греки із заможних прошарків населення, раби та представники інших держав до участі у змаганнях суворо не допускалися. Спортсмени, окрім високих фізичних якостей повинні були мати й бездоганну репутацію у суспільстві, також однією з умов участі в Іграх було обов'язкове дотримуватися основного принципу змагань – бути чесним учасником змагань. В протилежному випадку спортсмена штрафували, а ще могли й позбавити титулу, або ж покарати тілесно.

Слід зазначити, що обов'язковою частиною античних Олімпійських ігор були релігійні церемонії. За усталеному звичаї, перший день Ігор виділявся для жертвоприношень. Атлети проводили цей день у жертвників та вівтарів своїх богів-покровителів, приносили клятву в дотриманні всіх правил змагань. У другий день проводилися змагання в групі хлопчиків, в третій – змагання чоловіків, в четвертий – кінні перегони, п'ятий день закінчувався жертвоприношенням і був присвячений урочистій церемонії вручення нагород (*Ua – Referat, 2007*).

Як бачимо учасниками тодішніх Олімпійських ігор були лише чоловіки, що ще раз підтверджує те, що деякі елементи гендерної нерівності у спорті беруть свій початок ще з древніх часів. Жінкам було заборонено навіть спостерігати за змаганнями, інакше жінці загрозувало покарання – смертна кара.

Це був справжній період розквіту Олімпійських ігор, окрім змагань програма ігор супроводжувалися й культурно-розважальними подіями, на честь олімпіоніків – переможців Олімпійських ігор, поети складали вірші, філософи читали свої твори, художники писали картини, скульптори ліпили статуї, їх нагороджували вінками із листя оливи та обов'язково проголошували ім'я переможця, ім'я його батька та назву його полісу.

Афінські правителі приділяли велику увагу Олімпійським іграм, розглядаючи їх як один із засобів посилення впливу Афін на інші міста (*Олімпійські ігри, 2013*).

Будувалася велика кількість спортивних споруд – гімнасії (призначалися виключно для підготовки атлетів протягом місяця до Олімпійських ігор) (*Спортивні споруди Стародавньої Греції, 2014*), палестри (приватні гімнастичні школи для навчання юнаків 12-16 років, вони склалися з окремих спеціальних комплексів, де навчали фізичній культурі та п'яти видам спорту – пентатлону. У палестрах були гімнастичні зали, басейни) (*Світ географії та туризму, 2019*), гіподроми, стадіони, іподроми, аподимерії (кімната відпочину, роздягальня).

У рідному місті до переможця в Олімпійських ігор ставилися з великою пошаною та повагою. Часто вони займали посади у владі, їм дарували цінні подарунки, нагороджували грошовими преміями.

Керував змаганнями оргкомітет, із числа відомих громадян. Під його наглядом за 30 днів до початку Ігор проводилися тренування учасників. Комітет проводив суддівство, оголошував переможців, пильнував за виконанням правил і збереженням священного миру. Перед початком Ігор учасники складали присягу, запевняючи, що дотримуватимуть правил і змагатимуться чесно і що вони нічим не заплямували себе в житті (*Давньогрецькі Олімпійські ігри як визначне культурне досягнення, 2012*).

Поступово в Олімпійських іграх беруть участь представники багатьох країн європейського Середземномор'я і навіть країн Азії. Знімаються заборони, які діяли раніше. До змагань допускаються іноземці, а також вихідці із незаможних прошарків населення. Переможці змагань нагороджуються великими грошовими призами і цінними подарунками, одержують й матеріальні пільги у своїх містах. Як наслідок, комерційний характер змагань, розкіш в якій вони проводилися, розмивають ідеали олімпізму, спорт набуває професіонального характеру (*Причини занепаду давньогрецьких Олімпійських ігор, 2013*).

Як бачимо в процесі трансформації Олімпійських ігор до змагань допускається велика кількість учасників, не лише з заможних, а й бідних прошарків населення, спортивні змагання набувають міждержавного характеру і переходить із класично-традиційного до професійного олімпійського спорту.

2. Значення Олімпійських ігор у Римський період

Важливим історичним фактором є те, що загальний занепад грецької культури, позначався і на Олімпійських Іграх. Вони поступово втрачали колишнє значення і суть, перетворюючись із спортивного змагання, значимої суспільної події в суто розважальний захід, в якому брали участь переважно атлети-професіонали. А в 394 році н.е. Олімпійські ігри були заборонені – як «пережиток язичництва» – римським імператором Феодосієм I, який насильно насаджував християнство (*Ua – Referat, 2007*).

В IV столітті н.е. внаслідок встановлення у Греції політики Римської імперії запроваджено християнство – як державну релігію. Звичайно укріплення християнства було позитивним кроком так як поклало край старим язичницьким традиціям, але разом з тим це вплинуло й на викорінювання Олімпійських ігор, які не мали на той час жодного стосунку до віросповідання.

У зв'язку з цим Олімпія, як центр олімпійського духу втрачала свою значущість. Спортивні споруди, храми, інші будівлі, які використовувалися для

проведення Олімпійських ігор були знищені.

У римський період стали ще більше розвиватися ідеали давньогрецького спорту. Не дивлячись на те, що деякі імператори Риму, які симпатизували олімпійським цінностям стародавніх греків, пробували сприяти розвитку спорту, це не давало бажаних результатів, так як римляни не зуміли проникнути в суть олімпізму. Змагання набули більш жорсткого характеру, особливо у боксі, боротьбі, панкратіоні. Більше того, в програмах багатьох змагань з'явилися бої гладіаторів, поєдинки із дикими тваринами, що відбулося під впливом римлян. Саме в цей період з'явилися перші професіональні союзи атлетів, які користувалися заступництвом і матеріальною підтримкою імператорів. Члени професіональних союзів приймали участь у різних змаганнях, де головними їх конкурентами були представники інших професійних союзів (*Причини занепаду давньогрецьких Олімпійських ігор, 2019*).

З вищезазначеного розуміємо, що спорт набуває більш локального, місцевого характеру, змагання проводяться з акцентом на видовищну складову, збільшується кількість видів спорту в яких змагаються професіонали. Відомо про те, що переможці змагань нагороджувалися чималими грошовими призами, їм дарували дорогі подарунки та інші матеріальні блага.

Антична доба, з поміж іншого, ідеалізувала багатогранність гармонійного розвитку людини та її фізичного тіла зокрема, про що свідчать чисельні зображення оголених розкішних фігур статуй Стародавньої Греції.

В подальших історичних періодах міжнародний спорт зазнав занепаду більш ніж на ціле століття, а саме в період правління Римської імперії та епохи Середньовіччя.

3. Значення спорту у Середньовічну добу

В епоху Середньовіччя, яка відома своїм становленням феодалізму в період з кінця V до XVII ст. спорт набуває нового формату який базується на традиціях та потребах феодального ладу. Великий відбиток у формуванні спортивного життя цього періоду відігравали новостворені напрями світової релігії: буддизм, християнство та іслам (*Розвиток фізичної культури в середні віки, 2019*).

Середньовічні часи трактували фізичний розвиток людини та турботу за своїм тілом як джерело гріху, відтак церква наклала заборону на будь-які спроби популяризації спорту.

Основним постулатом людини раннього Середньовіччя було порятунком душі через розуміння сутності Бога, віри, природи, суті та змісту божественного творіння крізь страждання та ведення аскетичного способу життя.

Середньовічна доба суттєво призупинила розвиток спорту в цілому та в процесі еволюції суспільства в VII–VIII ст. столітті у Франції з'являється нове суспільне явище – лицарський турнір.

Лицарство складало замкнуту феодальну військову систему усередині дворянства. З метою перевірки військово-фізичної підготовленості лицарів проводилися лицарські турніри, що були своєрідною формою спортивних змагань. Турніри підрозділялися на масові бої і одиночні. Масові турніри проходили на великих площадках і відтворювали картину воєнних дій. Одиночні були двобоєм двох лицарів на списах. Турніри проводилися з різних приводів: народження сина, перемога в бою, одруження лицаря, день народження великого феодала і т.п. Перед початком одиночного турніру лицар давав клятву, що він готовий віддати «життя

королю, серце дамі, а честь собі». Найбільшого розвитку турніри досягали в часи хрестових походів. Найчастіше подібні змагання проводилося в Німеччині, Франції, Англії, Іспанії. Останні турніри відбулися наприкінці XV ст. (Німеччина) і на початку XVI ст. (Франція). До цього часу лицарство як стан занепав. У надрах феодалізму зароджувалися нові буржуазні відносини. Лицарська культура і система виховання вступили в період свого розпаду. Винахід пороху і вогнепальної зброї, поява найманого війська привели до того, що лицарська система фізичного виховання стала непотрібною і вижила себе. Феодали і духівництво негативно відносилися до занять фізичними вправами й ігор народних мас. Вони побоювалися того, що селяни і міщани можуть використовувати уміння і навички, придбані в стрільбі з луку, верховій їзді, кулачному бою у боротьбі за свої класові інтереси проти феодальних порядків. Але усупереч усім гонінням і заборонам народні маси продовжували зберігати і розвивати традиційні форми ігор і фізичних вправ (*Розвиток фізичної культури серед селян та ремісників-міщан європейських країн, 2016, с.24*). Розвиток фізичної культури серед селян та ремісників-міщан європейських країн.

У цей період спортивні ігри мали спортивно-масовий характер, це були здебільшого змагання на ярмарках та інших заходах (весіллях, христинах тощо). Міщани задля захисту від феодалів засновують перші спортивні «братства». Активно розвиваються такі види спорту як: , кулачні бої, веслування, плавання, різні види ігор з м'ячем. Досвіфехтування організації таких спортивних заходів ляже в основу спортивно-масових заходів сучасності.

4. Вплив епохи Ренесансу на значення Олімпійського спорту

З настанням у період XIV – XVII століття епохи Відродження або Ренесанс (від французького слова Renaissance – «Відродження») – культурно-філософський рух кінця Середньовіччя – початку Нового часу, що ґрунтувався на ідеалах гуманізму та орієнтувався на спадщину античності (*Відродження, 2019*), основний вектор суспільства був спрямований на людину як на інтелектуально розвинуту особистість, з правом на свободу, на незалежні погляди, думки тощо.

Популяризація культури Давньої Греції позитивно вплинула й на проявлення інтересу про Олімпійські ігри. Відтак, на початку XIX ст. спорт одержав у Європі суспільне визнання, що, як наслідок породило бажання організувати щось подібне Олімпійським іграм, які відбувалися в епоху Античності.

Організуються гуртки та секції з різних видів спорту. В Англії і США утворюються клуби з футболу, легкої атлетики, крикету, веслування, бейсболу, кінного спорту. Поступово почали формуватися спортивні союзи, асоціації, федерації, які брали на себе керівництво тим чи іншим видом спорту та проведення змагань. Національна федерація бейсболу була створена у США в 1858 р., пізніше в Англії, 1863 р., була започаткована Футбольна асоціація. Згодом подібні організації почали створюватися і в інших видах спорту (гімнастиці, легкій атлетиці, плаванні, регбі, велоспорті та ін.). Спрямованість до міжнародної співпраці була стимулом для створення міжнародних керівних організацій з видів спорту. Першою такою організацією стала Міжнародна федерація гімнастики (1881 рік). За нею були створені Міжнародний союз теслярського спорту та Міжнародний союз ковзанярів (1892 рік). З середини XIX ст. почали проводитися міжнародні змагання. В Англії систематично проводилися кінні змагання, в Австралії в 1858 році відбулась міжнародна першість з плавання. В ряді країн

популярності набули змагання зі стрільби та фехтування (*Відродження Олімпійського руху, 2015*).

Доцільно зауважити, що після проведення перших Олімпійських ігор у стародавній Греції минуло не одне століття, проте не можливо не визнати вагомий слід та внесок Олімпійських ігор Античного світу в подальший розвиток Олімпійських ігор Ери Нового часу. Очевидним є те, що проблеми специфіки дотримання основних цінностей Олімпійських ігор у Стародавній Греції, механізмів їх застосування, організації тощо є актуальними і сьогодні.

Наприкінці XIX ст. бурхливий ріст економічних пріоритетів і культурних міжнародних зв'язків знайшов свій відбиток й у спорті. Було створено перші міжнародні спортивні об'єднання, стали проводитися змагання за участю спортсменів різних країн. З виходом спорту на міжнародну арену виникла потреба великих комплексних змагань, створення центру міжнародного спортивного руху (*Олімпійська Хартія, 2010*).

Поступово був зроблений висновок, що спортивну цінність можуть мати тільки ті світові змагання, правила і умови проведення яких, заздалегідь узгоджуються на міжнародних форумах. І вже у 1891 році в Гамбурзі був проведений перший офіційний чемпіонат Європи з фігурного катання на ковзанах. У Відні в 1892 році пройшов чемпіонат Європи зі швидкісного бігу на ковзанах, а через рік, у 1893 році в Амстердамі чемпіонат світу з цього виду спорту та інші. Поступово такі змагання стали нормою у світовому спортивному житті (*Міжнародний олімпійський комітет та основи його діяльності, 2015*). Для консолідації спортивного життя і координації змагань виникає потреба в єдиній організації, яка б стояла над міжнародними федераціями і ті змагання, які охоплювали б усі види спорту, періодично повторювалися й під час яких фіксувалися досягнуті результати (*Загальна історія фізичної культури та спорту, 1982, с. 399*).

5. Відродження Олімпійських ігор сучасності

У процес відродження Олімпійських ігор важливий внесок вклали архіологічні розкопки місця античної Олімпії. Цю подію одразу підхопили журналісти, шпальти газет та журналів були присвячені історії Олімпійських ігор стародавньої Греції. Саме це найбільше привернуло увагу суспільства до питання відродження Олімпійських ігор.

Так, після півтори тисячі років забуття, Олімпійські ігри починають своє відродження.

23 червня 1894 році у Французькому місті Сорбон зібралася комісія з відродження Олімпійських ігор.

Сучасний інститут міжнародного олімпійського права не можливо досліджувати, насамперед, без постаті, якій належить сама ідея відродження спортивних змагань на зразок тих, які проводили ще древні греки – французького вченого та громадського діяча барона П'єра де Кубертена.

П'єр де Кубертен народився 1 січня 1863 року в Парижі, Франція в сім'ї аристократів. Батько займався живописом, мати захоплювалася музикою. З дитинства вдало фехтував, їздив верхи, захоплювався греблею. Здобувши прекрасну освіту в найкращих навчальних закладах Франції, і з наперед визначеною військовою кар'єрою Кубертен повністю віддає себе фізичній культурі й спорту (*Олімпійський спорт, 1994, с. 493*).

З дитинства П'єр багато часу проводив за читанням книг, з яких і дізнався про славетну епоху Античної Греції з її мальовничою Олімпією.

П'єр де Кубертен був фахівцем в галузі педагогіки, соціології, історії, літератури. Його багатолітня цілеспрямована діяльність не тільки дозволила відродити олімпійські ігри, але й надати їм світового значення та відтворити дух олімпізму, який панував на теренах Олімпії з 776 році до н. е. Феномен цієї людини полягав у різнобічності інтересів, нахилів та здібностей. Природні задатки створили можливість для різнобічної діяльності й навіть кардинальної зміни її – відмови від кар'єри військового й присвята свого життя справі відродження та пропагування духу античності, зокрема змагального духу Олімпійських ігор Стародавньої Греції (*Енциклопедія сучасного олімпійського спорту, 1998, с. 600*).

Де Кубертен у 1889 році заснував щомісячний журнал «La Revue Athletique» і Союз французьких спортивних товариств, на першому засіданні якого висунув ідею проведення міжнародних легкоатлетичних змагань. 23 червня 1894 році у Сорбоні в Парижі відбулась міжнародна спортивна конференція за участю 79-и делегатів з 9-и країн, які одногосно підтримали ідею створення Міжнародного олімпійського комітету (надалі – МОК), який очолив грецький підприємець Деметріос Вікелас. На конференції також було прийняте рішення проводити Олімпійські ігри щочотири роки, відмовитись від стародавніх видів спорту, організувавши їх за новою програмою змагань (*Перші міжнародні Олімпійські ігри сучасності, 2012*).

На конференції було затверджено Олімпійську хартію, яка визначала програму та порядок проведення змагань, створено МОК, до складу якого обрали представників Аргентини, Бельгії, Великої Британії, Угорщини, Греції, Італії, Нової Зеландії, Російської імперії, США, Франції, Чехії та Швеції. Одним з членів першого МОК став царський генерал, українець за походженням, Олексій Бутовський, відомий на той час діяч у галузі фізичного виховання, ініціатор створення перших атлетичних клубів.

Перший статут цієї спортивної організації було ухвалено згодом у 1908 році.

Де Кубертен зумів згуртувати навколо ідеї відтворення міжнародних спортивних ігор королівських осіб, представників бізнесу, політиків і просто впливових людей тощо.

6 квітня 1896 році на Мармурованому стадіоні в Афінах в присутності 80 тисяч глядачів були відкриті I Олімпійські ігри сучасності. Першими країнами, що взяли участь у них були: Австралія, Австрія, Болгарія, Великобританія, Венгрія, Німеччина, Греція, Данія, Італія, США, Франція, Чилі, Швейцарія та Швеція.

Діяльність Олімпійського руху охоплює п'ять континентів та задля об'єднання спортсменів всього світу на найвеличнішому святі спорту – Олімпійських Іграх.

Спортсмени з Російської імперії, в складі якої на той час була більша частина сучасної України через байдужість до ідеалів Олімпізму участі в перших трьох Олімпійських іграх змаганнях не брали. Вже для участі на IV Олімпійських іграх у Лондоні, Російська імперія відрядила своїх спортсменів та троє з них повернулися на батьківщину Олімпійськими чемпіонами.

У I Олімпійських іграх сучасності брали участь 243 спортсмени з 14 країн, які виборювали першість у 43-х категоріях, а саме: з легкої атлетики, боротьби, плавання, гімнастики, велосипедних перегонів, важкої атлетики, стрільби, фехтування, тенісу та марафонського бігу.

Першим олімпійським чемпіоном ігор став американець Джеймс Конноллі, він виборов золоту медаль у трійному стрибку, із результатом – 13 м. 71 см.

Учасниками перших Олімпійських ігор були виключно чоловіки, жінки через гендерну нерівність допускаються до участі в олімпійських іграх лише в 1900 році.

У 1894 році було створено найголовніший інститут міжнародного олімпійського права – Міжнародний олімпійський комітет (МОК) – найвищий керівний орган Олімпійського руху, постійно-діюча міжнародна неурядова організація, яка володіє усіма правами на Олімпійські ігри, розташована у місті Лозанна, Швейцарія.

Сьогодні основними постулатами найвищого керівного органу Олімпійських ігор, Міжнародного олімпійського комітету є: співпраця у прагненні поставити спорт на службу людству, боротьба проти будь-яких форм дискримінації в олімпійському русі, підтримка у пропаганді спортивної етики, спрямування зусиль на утвердження чесної спортивної гри і засудження будь-якого насильства, боротьба із вживання допінгу, вживання заходів для запобігання небезпеки здоров'ю спортсменів, боротьба проти будь-яких політичних та комерційних зловживань у спорті. Він прагне, аби Олімпійські ігри проводилися за умов, які виховують відповідальне ставлення до збереження довкілля, підтримує інші організації, які займаються олімпійською освітою, тощо (*Норми міжнародного права як джерела регулювання правовідносин у сфері фізичної культури та спорту, 2015, №3*).

З історії створення перших сучасних міжнародних спортивних федерацій минуло більше століття. Умовою створення перших Міжнародних спортивних федерацій був достатньо високий інтерес суспільства до занять спортом, у зв'язку з цим проводилося чимало міжнародних змагань. Особливої популярності досягнули такі види спорту, як велосипедний спорт, легка атлетика, гімнастика, бокс, теніс тощо.

Слід зазначити, що достатня кількість міжнародних змагань проводилася з суттєвими порушеннями правил та умов їх проведення. Спортивне середовище потребувало розробки єдиної системи правил з видів спорту, затвердження місць проведення, підготовки суддівського складу змагань та інше.

Відтак, у 1881 році було створено першу Міжнародна федерація гімнастики, а у 1892 році був створений Міжнародний союз ковзанярів.

Проведення у 1896 році I Олімпійських ігор ще більш каталізував процес створення міжнародних федерацій. У 1900 році було створено Міжнародний союз велосипедистів, у 1904 році Міжнародна федерація футбольних асоціацій та Міжнародна федерація автомобільного спорту, у 1907 році Міжнародний союз стрілецького спорту та Міжнародний союз парусного спорту, у 1908 році Міжнародна федерація хокею на льоду та Міжнародна любительська федерація плавання, у 1912 році Міжнародна аматорська легкоатлетична федерація, Міжнародна федерація фехтування та Міжнародна любительська федерація боротьби, у 1913 році Міжнародна федерація фехтування, у 1920 році Міжнародна федерація важкої атлетики, у 1921 році Міжнародна федерація кінного спорту, у 1924 році Міжнародна федерація каное, Міжнародна федерація хокею на траві, Міжнародна федерація лижного спорту, у 1926 році Міжнародна федерація настільного тенісу, у 1931 році Міжнародна федерація стрільби з лука, у 1932 році Міжнародну любительську федерацію баскетболу, у 1934 році Міжнародна

федерація бадмінтону та інші. Сьогодні з появою нових видів спорту процес створення Міжнародних спортивних федерацій й надалі триває.

В цілому, міжнародні спортивні організації належать до найважливіших інститутів міжнародного права, засновують свою діяльність на загальноновизнаних нормах міжнародного права, відповідають інтересам збереження миру і розвитку міжнародної співпраці (*Міжнародні спортивні організації та професійний спорт, 2016*, с. 1).

Висновки. Отже, формування інституту міжнародного Олімпійського права пройшло крізь складні, але разом з тим, надзвичайно цікаві історичні періоди. У різних періодах до спорту, зокрема Олімпійського, ставилися по-різному.

Вивчаючи Олімпійський спорт від періоду його зародження до сучасності, можна дійти висновку, що колискою Олімпійського спорту була антична доба. Саме стародавня Греція заклала основні принципи спортивних правовідносин.

Середньовіччя, яке фокусувалося на пізнанні Божественної сутності, всіляко загальмувало розвиток спорту, й Олімпійського зокрема, адже в даний період піклуватися за своїм тілом вважалося великим гріхом.

У період епохи Ренесансу, давно забуті ідеали античності починають поступово відроджуватися. Основний меседж цієї доби був орієнтований на людину, на її розвиток, як інтелектуальний так і фізичний. Створюються перші спортивні організації, гуртки, секції, клуби. Одномудці, об'єднані однією метою, починають утворювати спортивні союзи, федерації, асоціації з окремих видів спорту, проводяться перші спортивні змагання.

Таким чином, міжнародні спортивні організації є самостійними організаціями, що не підкоряються в своїй діяльності ніякому іншому міжнародному об'єднанню, за винятком Міжнародного Олімпійського Комітету, і належать до найважливіших інститутів міжнародного права.

Задля об'єднання, організації, координації та контролю за діяльністю численних національних федерацій, а також для організації та проведення Олімпійських ігор в 1894 році було створено Міжнародний олімпійський комітет, який є найвищим інститутом Міжнародного олімпійського права.

Як наслідок, Міжнародний олімпійський комітет має більш ніж столітню історію. На сьогодні до нього входить понад 200 країн світу, в тому числі й Україна.

Список використаних джерел:

1. *Стрижак О. О. Поняття інституту: основні підходи до визначення суті та змісту / Економіка та держава № 8/2016* О. О. Стрижак. Харків: 2016. 38- 43 с.
2. *Шеповалова Л. М. Теорія держави і права / Л. М. Шаповалова. Київ: Прецедент. 2004. 90 с.*
3. *Кельман М. С Загальна теорія держави та права / М. С. Кельман. Львів: Новий світ. 2013. 373 с .*
4. *Розуміння сексуальності у Давній Греції. URL: https://pidruchniki.com/1597012236129/psihologiya/sposterezheniya_nakopichennya_znan_problem_seksualnosti*
5. *Зевс Олімпійський. URL: https://електроннаенциклопедія.укр/wonders_of_the_world/zevs_olimpijskij.html*
6. *Інституційний репозитарій Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки. URL: <http://esnuir.eenu.edu.ua/handle/123456789/11223>*
7. *Ua – Referat.com. URL: <http://ua-referat.com/Олімпійські ігри 2>*
8. *Олімпійські ігри. URL: <http://olympyyskyehistory.blogspot.com/2013/11/blog->*

post_5331.html

9. *Спортивні споруди Стародавньої Греції*. URL : <http://uastudent.com/sportyvni-sporudy-starodavnoyi-hreciyi>
10. *Світ географії та туризму*. URL: <http://ukr-tur.narod.ru/dovidnyk/slovnypk/p1/palestra.htm>
11. *Давньогрецькі Олімпійські ігри як визначне культурне досягнення*. URL: <http://osvita.ua/vnz/reports/culture/11261/>
12. *Причини занепаду давньогрецьких Олімпійських ігор*. URL: https://studopedia.su/4_50603_prichini-zanepadu-davnogretskih-olimpiyskih-igor.html
13. *Причини занепаду давньогрецьких Олімпійських ігор*. URL: https://studopedia.com.ua/1_56836_prichini-zanepadu-davnogretskih-olimpiyskih-igor.html
14. *Розвиток фізичної культури в середні віки*. URL: https://allref.com.ua/uk/skachaty/Rozvitok_fizichnoyi_kul-turi_v_seredni_viki?page=1
15. *Розвиток фізичної культури серед селян та ремісників-міщан європейських країн*. URL: <https://studfiles.net/preview/5282894/page:24>
16. *Вікіпедія*. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
17. *Бріскін Ю.А. Відродження Олімпійського руху: Лекція з навчальної дисципліни Олімпійський і професійний спорт / Ю. А. Бріскін. Львів. 2015*
18. *Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК). Олімпійська Хартія*. URL: <http://bukvar.su/fizkultura-i-sport/58149-Mezhdunarodnyiy-Olimpiyskiy-Komitet-MOK-Olimpiyskaya-Hartiya.html>
19. *Міжнародний олімпійський комітет та основи його діяльності*. URL: http://studopedia.su/15_178485_mizhnarodniy-olimpiyskiy-komitet-ta-osnovi-yogo-diyalnosti.html
20. *Кун Л. Загальна історія фізичної культури та спорту / Л. Кун. Москва. Райдуга. 1982. – 399 с.*
21. *Платонов В.Н., Олімпійський спорт / В.Н. Платонов, С. И. Гуськов. Київ: Олімпійська література. 1994. – 493 с.*
22. *Енциклопедія сучасного олімпійського спорту / Под ред. В.Н. Платонова. Київ: Олімпійська література 1998. 600 с.*
23. *Перші міжнародні Олімпійські ігри сучасності*. URL: <https://www.jnsm.com.ua/h/0406M/>
24. *Балабан С.М. Норми міжнародного права як джерела регулювання правовідносин у сфері фізичної культури та спорту / С.М. Балабан/ Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2015. № 3.*
25. *Міжнародні спортивні організації та професійний спорт*. URL: <http://ifreestore.net/5194/73/>